

เพศ

๑. ความหมายของ “เพศ”

เพศ (Sex) ในลักษณะของรูปธรรม หมายถึง “รูปที่แสดงให้รู้ว่าหญิงหรือชาย” ซึ่งพิจารณาได้ 2 ประเด็น คือ

(ก) ในกรณีทั่วไป เป็นคำที่ใช้บอกลักษณะความเป็นผู้หญิงหรือผู้ชายของคนเรา ซึ่งคนทั่วไปสังเกตเห็นร่างกายเป็นหลัก สำหรับในลักษณะของนามธรรม เพศ หมายถึง “ความรู้สึกและความต้องการทางกามารมณ์” เป็นคำที่ใช้บอกลักษณะของจิตใจและอารมณ์อย่างหนึ่งของคนเรา เนื่องจากทุกคนเกิดมาพร้อมด้วยเพศ และมีการเจริญเติบโตทั้งทางเพศ ทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคมด้วย เพศจึงเป็นสัญชาตญาณ (sexual instinct) อย่างหนึ่งของมนุษย์

(ข) ในทางพุทธศาสนานั้น ถือว่าการประพฤติกผิดทางเพศหรือกามารมณ์เป็นการผิดศีลข้อที่สามในเบญจศีลที่พุทธศาสนิกชนพึงละเว้น ไม่ล่วงละเมิดกามประเวณีในบุคคลอื่นเป็นที่รักและหวงแหนของผู้อื่น

๒. อิทธิพลทางเพศ

เพศนับได้ว่าเป็นธรรมชาติที่แฝงอยู่ในร่างกายและจิตใจของคนเราอย่างลึกซึ้งและถาวร เพศจึงเป็นปัจจัยที่สำคัญยิ่งต่อวิถีชีวิตและความเป็นอยู่ของคนเรา และเพศหรือกามารมณ์นี้จะแสดงบทบาทสำคัญให้เห็นได้ชัดเจนในชีวิตรักและการครองเรือน โดยเพศจะเป็นสิ่งที่สามารถลดมันดาลให้ชีวิตมีความต่อเนื่องกัน จากช่วงชีวิตหนึ่งไปยังอีกช่วงชีวิตหนึ่งด้วยกระบวนการทางกรรมพันธุ์ ซึ่งความต่อเนื่องนี้เองจะช่วยให้ลักษณะชีวิตหลายสิ่งหลายอย่างของพ่อแม่ถ่ายทอดไปสู่ลูกได้ทางพันธุกรรม (heredity)

เพศหรือกามารมณ์เป็นแรงกระตุ้นหรือสิ่งเร้าอันทรงพลังยิ่ง ที่ทำให้ชายและหญิงมีความสนใจซึ่งกันและกัน เพื่อช่วยทำให้การประกอบกิจการต่าง ๆ บรรลุผลสำเร็จได้สมปรารถนา ตามปรัชญาของชาวตะวันตกจัดให้เพศหรือกามารมณ์มีความสำคัญเป็นอันดับสอง

รองจากอาหาร ในบรรดาปัจจัยสามประการที่มีความสำคัญยิ่งต่อการดำเนินชีวิตอันได้แก่ อาหาร กามารมณ์ และสังคม (food, sex and social) ทั้งนี้ก็เพราะ “รองจากความหิว เรื่องเพศเป็นสัญชาตญาณรุนแรงที่สุด และเป็นปัญหาใหญ่โตที่สุดด้วย” ดังที่วิลลัด ดูรานด์ (Will Durant) นักเขียนและนักปรัชญาชาวอเมริกัน ได้กล่าวไว้

๓. ความรู้เรื่องเพศ

เรื่องเพศหรือกามารมณ์ที่ครูหรือผู้ปกครองจะนำไปใช้เป็นเนื้อหาสำหรับสอนเพศศึกษา ควรมีขอบเขตกว้างขวางให้มากพอที่จะช่วยให้เด็กได้รับประสบการณ์อย่างสมบูรณ์ และสามารถนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์แก่ชีวิตได้อย่างแท้จริง ไม่ใช่เป็นเพียงความรู้ในเรื่องระบบสืบพันธุ์และเพศสัมพันธ์เท่านั้น โดยทั่วไปความรู้เรื่องเพศแบ่งออกได้เป็น ๔ ลักษณะ ดังนี้

๓.๑ ลักษณะความรู้เรื่องเพศทางด้านชีววิทยา ได้แก่ เรื่องที่เกี่ยวกับกายวิภาคและสรีรวิทยา เป็นส่วนใหญ่ เช่น อวัยวะในระบบสืบพันธุ์ของเพศชาย-หญิง พัฒนาการทางเพศด้านร่างกาย (bio – sexual development หรือ physiological sexual development) การฝันเปียก (wet dream) การมีประจำเดือน การปฏิสนธิ การตั้งครรภ์ การคลอดบุตร

๓.๒ ลักษณะความรู้เรื่องเพศทางด้านสุขวิทยา ได้แก่ เรื่องที่เกี่ยวกับสุขภาพหรือการระวังรักษาร่างกายให้ปราศจากโรคภัยไข้เจ็บทางเพศ เช่น สุขปฏิบัติเกี่ยวกับอวัยวะเพศ ข้อควรปฏิบัติในขณะที่มีประจำเดือน การตรวจเลือดก่อนแต่งงาน โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์

๓.๓ ลักษณะความรู้เรื่องเพศทางด้านจิตวิทยา ได้แก่ เรื่องที่เกี่ยวกับจิตใจและอารมณ์ เช่น พัฒนาการทางเพศด้านจิตใจ (psycho – sexual development) การเปลี่ยนแปลงทางด้านจิตใจและอารมณ์ เมื่ออย่างเข้าสู่วัยรุ่น แรงขับทางเพศ การระบายอารมณ์ทางเพศ

ทรงชนะต่อเพศตรงข้าม ความรู้สึกทางเพศ

๓.๔ ลักษณะความรู้เรื่องเพศทางค้ำ-
สังคมวิทยา ได้แก่ เรื่องที่เกี่ยวกับพฤติกรรมทางสังคม
การปรับตัว ความประพฤติ และกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ของ
สังคม เช่น พัฒนาการทางเพศด้านสังคม (socio-
sexual development) ความสัมพันธ์ระหว่างเพศ การ-
เกี่ยวพาราสี เพศสัมพันธ์ การเลือกคู่ครอง ชีวิตสมรส
หรือชีวิตครอบครัว การวางแผนครอบครัว ขนบธรรม-
เนียมประเพณีต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับเรื่องเพศ

๔. ความแตกต่างระหว่างเพศ

คนเราไม่ว่าจะเป็นเพศชายหรือเพศหญิง หรือ
แม้จะเป็นเพศเดียวกันก็ตาม ย่อมจะมีความแตกต่าง
กันอยู่บ้างเสมอ ทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม
และสติปัญญา ถึงแม้ว่าบุคคลเหล่านั้นจะเป็นลูกฝาแฝด
แบบแฝดแท้ (identical twins) ด้วยกันก็ตาม ด้วย
เหตุนี้ความแตกต่างระหว่างเพศจึงมีอยู่อย่างแน่นอน
และนับเป็นการยากหรือไม่ยุติธรรมอีกเช่นเดียวกันที่
จะกล่าวว่าเป็นเพศใดจะดีกว่ากัน สำหรับเรื่องซึ่ง
บ่งว่าผู้ใดจะเป็นเพศชายหรือเพศหญิงนั้น โดยทั่วไป
อาศัยการสังเกตจากรูปร่างหรือลักษณะภายนอกด้วย
การใช้ประสาทตา แต่ถ้าหากจะพิจารณากันให้ถูกต้อง
อย่างแท้จริงแล้ว จะต้องสังเกตต่อมเพศอันได้แก่ อัณฑะ
สำหรับเพศชายและรังไข่สำหรับเพศหญิงเป็นหลักสำคัญ
ในการแยกเพศ ส่วนความแตกต่างระหว่างชายกับ
เพศหญิงในด้านต่าง ๆ นั้น อาจกล่าวสรุปในบางด้าน
ได้ดังนี้

๔.๑ สภาพทางร่างกาย ชายมักมีขนาดของ
ร่างกายโตและแข็งแรงกว่าหญิง รวมทั้งมีน้ำเสียงห้าว
และดังกว่าหญิง แต่หน้าตาไม่สวยงามหรือผิวพรรณ
ไม่ผุดผ่องเหมือนหญิง ชายมักรับประทานอาหารได้
จุกว่าหญิง เพราะมีกระเพาะอาหารโตกว่า

๔.๒ สภาพทางสรีรวิทยา ชายหายใจเข้าและ
ชีพจรเต้นช้ากว่าหญิง แต่มีความดัน เลือดและอำนาจ
การเผาผลาญในร่างกายสูงกว่าหญิง ถ้าชายและหญิง
มีน้ำหนักตัวเท่ากัน ชายจะมีปริมาณเลือดมากกว่าหญิง
เล็กน้อย เพราะชายมีเม็ดเลือดแดงมากกว่าหญิงราว
ร้อยละ ๑.๕

๔.๓ สภาพทางโรคภัยไข้เจ็บ ชายคิดโรค

ทางพันธุกรรมจากบรรพบุรุษได้ง่ายกว่าหญิง และโรค
โลหิตไหลไม่หยุด (Hemophilia) นั้นเป็นเฉพาะเพศชาย
ธรรมชาติคงให้ความยุติธรรมต่อเพศหญิง เพราะหญิง
ต้องมีประจำเดือน หากเป็นโรคนี้จะเป็นอันตรายมาก

๔.๔ สภาพความยืนยาวของชีวิต โดยทั่วไป
อาจกล่าวได้ว่า หญิงมักมีอายุยืนกว่าชาย เพราะชาย
ต้องต่อสู้ดิ้นรนและทำงานหนักเพื่อความเป็นหัวหน้า
ครอบครัว อีกทั้งต้องเสี่ยงภัยมากกว่าหญิง จากสถิติ
อุบัติเหตุประเภทต่าง ๆ จึงมักพบว่าชายประสบอุบัติเหตุ
และเสียชีวิตมากกว่าหญิง

๕. พัฒนาการทางเพศ

นับตั้งแต่คลอดจากครรภ์มารดาออกมาสู่โลก
ภายนอก ทารกก็เริ่มเจริญเติบโตขึ้นมาตามลำดับ จาก
วัยทารกเข้าสู่วัยเด็ก วัยแรกรุ่น วัยรุ่น และวัยผู้ใหญ่
ตลอดระยะเวลาที่คนเราเจริญเติบโตขึ้นนี้จะมีการเปลี่ยนแปลง
หรือพัฒนาการเกิดขึ้นแก่คนเราตามช่วงของวัย
ต่าง ๆ ซึ่งเป็นไปตามธรรมชาติ คนเรานั้นมีความเจริญ
เติบโตและพัฒนาการขึ้นได้หลายด้าน ด้านที่สำคัญ ๆ
ได้แก่ ด้านร่างกาย ด้านจิตใจ และด้านสังคม ดังที่เรา
ได้ทราบและประสบพบเห็นกันโดยทั่วไป แต่เนื่องจาก
เรื่องเพศเป็นส่วนสำคัญส่วนหนึ่ง ซึ่งเกี่ยวข้องกัยชีวิต
มาก ดังนั้นคนเราจึงต้องมีความเจริญเติบโตและพัฒนา
การทางเพศควบคู่ไปกับการเจริญเติบโตและพัฒนา
การในด้านอื่น ๆ เหล่านี้ด้วยเสมอ เป็นต้นว่า พัฒนาการ
ทางเพศในวัยแรกรุ่นของคนเราอาจแบ่งออกเป็น ๓ ด้าน
ดังต่อไปนี้

๕.๑ พัฒนาการทางเพศด้านร่างกาย (bio-
sexual development) ในระยะแรกของวัยรุ่น อัณฑะ
ซึ่งเป็นต่อมเพศชายจะผลิตสอโรโมนออกมากระตุ้นให้
เด็กชายมีขนาดของอวัยวะสืบพันธุ์โตขึ้น มีเสียงแตก-
ห้าว มีหนวดเครา มีขนที่รักแร้และบริเวณอวัยวะสืบพันธุ์
พร้อมกันนี้ต่อมอัณฑะจะเริ่มผลิตเซลล์เพศชายหรือ
อสุจิ (sperm) อันเป็นผลทำให้เด็กวัยรุ่นชายเริ่มมีการ
ฝันเปียก ในทำนองเดียวกัน รังไข่ซึ่งเป็นต่อมเพศหญิง
จะผลิตสอโรโมนออกมากระตุ้นให้เด็กหญิงมีเต้านมขยาย
โตขึ้น มีไขมันพอกอยู่ ตามไหล่ ออก แขนขา ตะโพก
มีขนที่รักแร้และบริเวณอวัยวะสืบพันธุ์ พร้อมทั้งต่อม
รังไข่จะเริ่มผลิตเซลล์เพศหญิง หรือไข่ (ovum) อันเป็น

ผลทำให้เด็กวัยรุ่นหญิงเริ่มมีระดูหรือประจำเดือน (menstruation) หลังจากนั้น วัยรุ่นทั้งเพศชายและเพศหญิงจะมีรูปร่างหน้าตาและท่าทางเป็นผู้ใหญ่มากขึ้น อวัยวะสืบพันธุ์ และอวัยวะเพศอื่น ๆ ก็พร้อมที่จะทำหน้าที่ได้สมบูรณ์ตามธรรมชาติ

๕.๒ พัฒนาการทางเพศด้านจิตใจ (psycho – sexual development) ในขณะที่ร่างกายมีการเปลี่ยนแปลง สภาพจิตใจของเด็กวัยรุ่นก็เริ่มเปลี่ยนไป แต่ความเจริญเติบโตและพัฒนาการทางเพศด้านจิตใจของเด็กวัยรุ่นชายและวัยรุ่นหญิงนั้นมีลักษณะคล้ายคลึงกัน เช่น เริ่มเอาใจใส่ต่อรูปร่างและท่าทางของตนเอง สนใจในการแต่งกาย เริ่มรู้จักรักสวยรักงาม มีความสนใจต่อเพศตรงข้ามเป็นพิเศษ มีความต้องการหรือความรู้สึกทางเพศเกิดขึ้นบ่อย มีความสำนึกในเกียรติแห่งเพศ และภาคภูมิใจในความเป็นเพศชายหรือเพศหญิงของตนมาก

๕.๓ พัฒนาการทางเพศด้านสังคม (socio – sexual development) เนื่องจากความเจริญเติบโตและพัฒนาการทางเพศด้านร่างกายและด้านจิตใจได้เกิดขึ้นกับเด็กวัยรุ่น จึงทำให้วัยรุ่นทั้งชายและหญิงเริ่มมองเห็นความสำคัญและความจำเป็นของชีวิตสังคมแบบครอบครัวหรือชีวิตสมรสที่อาจจะเกิดขึ้นกับตัวเขาในอนาคต เด็กวัยรุ่นจึงสนใจในเรื่องประเพณีและวัฒนธรรมในการแต่งงาน ความสัมพันธ์ระหว่างเพศในรูปแบบต่าง ๆ จึงเกิดขึ้น เช่น รู้จักเอาใจใส่และให้เกียรติเพศตรงข้าม พยายามปรับตัวและวางตัวให้เหมาะสมและเป็นที่ยอมรับของเพศตรงข้าม มีการเกี่ยวพาราสี มีความรัก และในที่สุดก็ลงท้ายด้วยการเริ่มเลือกคู่ครองเพื่อชีวิตสังคมแบบครอบครัวต่อไป

๖. ความผิดปกติทางเพศ

ความเจริญเติบโตและพัฒนาการทางเพศของคนเราย่อมดำเนินไปตามธรรมชาติอย่างปกติ และมีการแสดงพฤติกรรมทางเพศในด้านต่าง ๆ ได้เหมาะสมกับเพศและวัย ทั้งในเรื่องบุคลิกภาพ ความรัก และความรู้สึกทางเพศหรือกามารมณ์ อย่างไรก็ตาม แม้คนส่วนใหญ่จะแสดงพฤติกรรมทางเพศดังกล่าวออกไปตามปกติ แต่ก็ยังมีคนอีกส่วนหนึ่ง ซึ่งธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเป็นสาเหตุทำให้เขามีความผิดปกติทางเพศ

เกิดขึ้นในจิตใจ และแสดงพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสมออกมา เช่น พฤติกรรมของพวกกะเทยหรือพวกรักร่วมเพศ เป็นต้น จนบางครั้งก่อให้เกิดปัญหาชีวิตทางเพศขึ้นได้ทั้งในด้านส่วนตัว และส่วนรวมดังที่พบเป็นข่าวในหน้าหนังสือพิมพ์กันอยู่เสมอ

ความผิดปกติทางเพศ (sexual abnormality หรือ sexual deviation) เป็นเรื่องของบุคลิกภาพและพฤติกรรมทางเพศที่บิดเบือนไปจากปกติ อันเนื่องมาจากสาเหตุทางจิตใจที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูและอยู่ในสภาพแวดล้อมที่ไม่ถูกต้องมาตั้งแต่วัยเด็กเสียเป็นส่วนใหญ่ ความผิดปกติทางเพศนี้จะทำให้บุคคลมีความรู้สึกทางเพศหรือกามารมณ์ ตลอดจนท่าทีของความประพฤติหรือการปฏิบัติที่แสดงออกเกี่ยวกับเรื่องเพศ หรือเพศสัมพันธ์เป็นไปอย่างไม่เหมาะสม และผิดแผกแตกต่างไปจากสามัญชน ซึ่งโดยทั่วไปจะพบว่าเพศชายมีความผิดปกติทางเพศมากกว่าเพศหญิง นอกจากนั้นความผิดปกติทางเพศบางชนิดยังผลักดันจิตใจของบุคคลให้ชอบแสดงหรือปฏิบัติคนเกี่ยวกับเรื่องเพศไปในทางที่สังคมไม่ยอมรับและผิดกฎหมายบ้านเมืองอีกด้วย เช่น การเปลือยกาย การปลุกปล้ำกระทำอนาจารต่าง ๆ โดยผู้มีความผิดปกติทางเพศเหล่านี้ไม่สามารถควบคุมสภาพจิตใจของเขาได้ ความผิดปกติทางเพศจึงเป็นปัญหาอย่างหนึ่งของสังคมมาช้านานและแก้ไขได้ยาก

เนื่องจากสาเหตุของความผิดปกติทางเพศมีอยู่หลายประการด้วยกัน ความผิดปกติทางเพศที่เกิดขึ้นกับคนเราจึงมีอยู่มากมายหลายชนิด แต่ละชนิดยังมีสาเหตุและอาการโดยเฉพาะอีกต่างหาก โดยทั่วไปอาจแบ่งประเภทของความผิดปกติทางเพศออกตามความรุนแรงของพฤติกรรมที่เป็นภัยน้อยหรือมากต่อสังคมได้ ๒ ประเภท ดังต่อไปนี้

๖.๑ กามวิปริต (sex inversion) หมายถึงความผิดปกติในด้านความรู้สึกทางเพศหรือกามารมณ์ ที่แตกต่างไปจากสามัญชน ซึ่งยังอาจแบ่งออกเป็นประเภทย่อย ๆ อีกดังนี้

๖.๑.๑ พวกกามตายด้าน (ในเพศชายเรียกว่า impotence ในเพศหญิงเรียกว่า frigidity) ได้แก่ผู้ที่หมดความกำหนัดหรือมีความซาเหินทางเพศและขาดประสิทธิภาพในการร่วมเพศ

บ.๑.๒ พวกคัมภีร์หาจัด (ในเพศชายเรียกว่า satyriasis ในเพศหญิงเรียกว่า nymphomania) ได้แก่ ผู้ที่มีความรู้สึกทางเพศหรือกามารมณ์ สูงมากกว่าเกณฑ์เฉลี่ยของคนทั่วไปในเพศ วย และความสมบูรณ์ของร่างกายเช่นเดียวกัน

บ.๑.๓ พวกรักร่วมเพศ (ในเพศชายเรียกว่า homosexual หรือ gay ในเพศหญิงเรียกว่า lesbian) ได้แก่ ผู้ที่มีความรู้สึกทางเพศหรือกามารมณ์คือเพศเดียวกัน และชอบสมสู่หรือร่วมเพศกับบุคคลเพศเดียวกัน

บ.๑.๔ พวกหลงรักตัวเอง (narcism) พวกนี้ไม่มีใครพบบ่อยนัก พวกหลงรักตัวเอง เน้นความสำคัญอยู่ที่ร่างกายของตนเป็นหลัก ถือว่าตนเองเป็นศูนย์กลางแบบที่คิดกันในเด็ก ๆ และจะไม่สนใจในเรื่องเพศสัมพันธ์เท่าที่ควร

บ.๒ กามวิถิตถาร (sex perversion) เป็นความผิดปกติทางเพศซึ่งมีลักษณะของความผิดปกติค่อนข้างรุนแรงและเป็นภัยต่อสังคมมากกว่ากามวิปริต โดยที่กามวิถิตถารเป็นความผิดปกติทางอารมณ์และเกี่ยวกับแรงขับทางเพศ จึงเป็นเหตุให้บุคคลต้องกระทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดออกไปอย่างที่ไม่ปกติเขาไม่ทำกัน กามวิถิตถารอาจแบ่งออกเป็นประเภทย่อย ๆ ได้ดังนี้

บ.๒.๑ พวกชอบทรมาน (algolagnia) มี ๒ ชนิด คือ

(๑) พวกชอบทรมาน คู่ร่วมเพศ (sadism) ได้แก่ ผู้ที่ทำให้คู่ร่วมเพศได้รับความเจ็บปวดทรมานโดยวิธีต่าง ๆ จนเป็นที่พอใจของคนที่ต้องการกระทำจะรุนแรงเพียงใดยอมขึ้นอยู่กับแรงผลักดันภายในจิตใจของเขา พวกนี้พบในเพศชายมากกว่าเพศหญิง

(๒) พวกชอบถูกทรมาน (masochism) ได้แก่ ผู้ที่ต้องการให้ตัวเองได้รับความเจ็บปวดทรมานหรือได้รับความอับอายขายหน้าจากคู่ร่วมเพศ เช่น

ชอบถูกด่า ถูกคบตี หรือถูกปฏิบัติในการสมสู่อย่างทารุณ จะทำให้เขาได้รับความสุขในด้านกามารมณ์ พวกนี้พบในเพศหญิงมากกว่าเพศชาย

บ.๒.๒ พวกชอบสมสู่กับสัตว์ (bestiality หรือ zoophilia) พวกนี้ไม่มีใครพบบ่อยนัก มักพบในพวกอันธพาลและคนเลี้ยงสัตว์ที่มีการศึกษาดำหรือปัญญาอ่อน พวกชอบสมสู่กับสัตว์มักจะเลือกทำเมื่อมีโอกาส ไม่กระทำบ่อยอย่างพวกกามวิถิตถารชนิดอื่น ๆ

บ.๒.๓ พวกชอบสมสู่กับเด็ก (pedophilia) มักเป็นผู้ชายที่มีความรู้สึกว่าตนเองไม่มีความสามารถหรือไม่กล้าพอที่จะคบหาสมาคมกับหญิงสาว จึงหันความสนใจทางเพศมาสู่เด็ก ๆ ที่ไร้เดียงสา พวกนี้มักจะออกกถลอุบายหลอกล่อเด็กด้วยวิธีต่าง ๆ ก่อนที่จะข่มขืนเด็ก

บ.๒.๔ พวกชอบสมสู่กับศพ (necrophilia) พวกนี้ไม่มีใครพบบ่อยนัก มักเป็นผู้ชายซึ่งมีลักษณะอันธพาลที่มีอาชีพเป็นสัปเหร่อหรือผู้ดูแลสุสาน และศพที่เขาต้องการจะสมสู่ด้วยต้องเป็นศพหญิงที่ตายใหม่ ๆ

บ.๒.๕ พวกที่มีความใคร้กับวัตถุสิ่งของของเพศตรงข้าม (fetishism) พวกนี้แทนที่เขาจะมีความต้องการทางเพศกับร่างกายของเพศตรงข้าม เขากลับมีความสุขทางเพศโดยการปลดเปลื้องความใคร้กับวัตถุสิ่งของของเพศตรงข้าม

บ.๒.๖ พวกชอบอวดอวัยวะเพศ (exhibitionism) พวกนี้มักเป็นผู้ชายและมักชอบอวดอวัยวะเพศแก่หญิงหรือเด็ก สถานที่ที่เขาชอบอวดมักได้แก่หน้าหอพักหญิง สวนสาธารณะ ที่พักผู้โดยสาร

บ.๒.๗ พวกชอบแอบดู (inspectionism หรือ voyeurism) พวกนี้มักชอบแอบดูคนเปลื้องผ้าเปลื้องกายอาบน้ำ หรือสมสู่กัน พวกชอบแอบดูหรือพวกถ่มมองอาจมีได้ทั้งเพศชายและเพศหญิง

สุชาติ โสมประยูร

บรรณานุกรม

- ราชบัณฑิตยสถาน. พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.๒๕๒๕. กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์, ๒๕๒๖.
 สุชาติ โสมประยูร และวราณี โสมประยูร. เพศศึกษา. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, ๒๕๒๕.
 Burt, John J. and Linda Brower Meeks. Education for Sexuality. Philadelphia : Saunders, 1970.
 Toward a Healthy Sexuality. Philadelphia : Saunders, 1973.